

Michal Masný

Dodržať hygienu...

Jedna zo slovenských skupín (Desmod) spieva aj takúto pieseň: Vždy, keď naprší / Ľuďom do duší / Čistí zostanú. A spevák pokračuje: To mám rád. / Splní sa mi sen / Všetkým rozumiem / Nič viac nehľadám.

Neviem presne, na čo konkrétne ten spevák myslel. Ale účinky dažďa sú zrejmé: zavlažuje a umýva, očisťuje. Človek má v sebe túžbu po dobre, čistote a kráse. Keď je niečo špinavé, pomôže voda. Keď je sucho, pomôže voda. Keď je veľa prachu, zase pomôže voda. Dážď nie je niečo príjemné, ale keď je sucho, je veľmi potrebný a žiadaný. Zúrodní zem, aby mohli klíčiť rastliny.

Prorok Izaiáš prirovnáva slovo, ktoré vychádza z Božích úst práve dažďu. Božie slovo zúrodnuje, kypí pôdu ľudskej duše, niekedy to tam veru dobre poobracia, až to bolí. Ale je to potrebné, pretože často, veľmi často je ľudská duša zaprášená, sú v nej všelijaké nánosy a potrebuje očistu. Očista Božím slovom nie je príjemná, niekedy je až veľmi bolestivá. Vieme to veľmi dobre. Telo si žiada niečo iné, Boh hovorí niečo iné. Človeka stojí dosť síl, aby prijal Božie slovo za svoje a splnil Božiu vôľu. Ale keď to dokáže, dážd' Božieho slova, Božej reči ho očisťuje, odstraňuje následky hriechu a ľudských nedokonalostí a dáva šancu vzrásť dobru, ktoré sa nachádza v každom z nás. V závislosti na dispozícii človeka potom prináša úrodu – tridsať, šesťdesiat, či stonásobnú.

Syn Boží prišiel a doniesol nám zvesť, radostnú zvesť od Otca, aby sme mohli byť vykúpení. Všetci sme k tomu pozvaní. Všetkým nám zaznieva jeho slovo. Na pozvánku sa patrí odpovedať, odpovedať kladne. Prijmeme teda Otcove pozvanie, čítajme slovo, ktoré nám poslal nechajme ho, nech nás očistí, tak ako dážd' očisťuje a napája zem.

Pieseň, ktorú som spomínal na začiatku pokračuje týmito slovami: O vás to viem / Duše dáte / do okien / O vás to viem / O vás to viem / Chcete dážd' na každý deň / O vás to viem. Bol by som rád, keby sme aj my chceli prijímať ten dážd' každý deň. Totiž len systematická práca na sebe prináša žiadaný zisk. Zrno na skale rýchlo vzíde, zahorí nadšením, ale preto, že nemá zdravé základy, hneď uschne. Ak chceme vydržať, vyžaduje si to rast do hĺbky, a to je tvrdá a systematická práca – každý deň.

A pieseň končí slovami: A keď z ulíc prach / Usadí sa v nás / Chcem nech zaprší. Zakončím teda aj ja priáním, aby sme my všetci chceli ten prach vždy znova a znova zo seba zmývať. Tak ako nám záleží na vonkajšej hygiene a čistote, nech nám záleží aj na čistote duše. Ježiš Kristus dodáva: Kto má uši, nech počúva. Kto má zmysel pre svoju dušu, pre jej záchranu, nech sa snaží ju zachrániť. Spása závisí od každého jednotlivca. Kto teda má uši, nech počúva... Amen.

Svätý Andrej Svorad a Benedikt

*V zbožnom ducha zápale,
vrúcnou túžbou hnaní,
našli útul na skale
od hrúd odpútani.*

*Kajúcny pás na bedrách
krotí tela zvody,
duch sa vznáša v modlitbách,
pôstom slávi hody.*

*Andrej čnosťou ožiaril
Nitru s celým krajom,
preto ho Boh obdaril
radosťou a rajom.*

*Ned'aleko Trenčína
vytasená dýka
krutou rukou zhasína
život Beňadika.*

*Nájsť ho stálo námahu,
Boh však poslal vtáka
ukázať ho vo Váhu,
kde na pohreb čakal.*

*Teraz tíško spočíva,
pomôcť pohotový,
s kým sa kajal za živa:
popri Svoradovi.*

*V prosbách sme im oddaní,
im sa zverujeme
aj my, k sláve pozvaní
z tejto tmavej zeme.*

*Češť a úcta Otcovi
nech sa všade vzdáva;
aj Duchu, aj Synovi
rovnaká buď sláva. Amen.*

Túžiace srdce

Ž 37, 4.15.31: *Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce. Lenže ten meč unikne do ich slastného srdca a ten luk sa im doláme. V jeho srdci je zákon Boží a jeho kroky nezakolíšu.*

Dobry Bože, musím a chcem vyznať, že nikdy nesklameš tých, čo ti dôverujú a v tebe hľadajú svoju radosť. Aj ja môžem osobne svedčiť: *V teba, Pane, som dúfal, nebudem zahanbený naveky.*

Pane, je pre nás však vždy pokušenie, keď vidíme, ako sa hriešnym a zlým ľuďom darí, ako si neraz beztretno počínajú a bezuzdne užívajú.

Ďakujem ti za tvoje slovo, ktoré ma učí múdrosti:

Na hriechu a na zle nikdy nemožno vybudovať skutočné šťastie života.

Nie sme stvorení pre zlo, hoci sa ho dopúšťame vo svojej krehkosti a ľudskej zraniteľnosti. ^t Nie sme stvorení pre sebeckosť, hoci sa v nás ozýva a rado by nám určovalo zmýšľanie a správanie.

Nie sme stvorení pre užívanie si, hoci nás láka a priťahuje toľko vecí a príležitostí.

Nie sme stvorení hľadať šťastie a radosť v ničom inom okrem teba, hoci vieme byť občas takí nemúdri a nechávame sa viac zlákať niečím iným než tebou samým.

Môj Bože, ty ma učíš, že zloba preniká samotné srdce človeka.

Ty ma učíš hľadať svoju radosť v tebe, lebo ty dávaš, za čím túži moje srdce.

Ty ma učíš nezávidieť zlým, ak sa im darí.

Ty ma učíš nedať sa oklamať, ale nájsť múdrosť a šťastie života v dôvere v teba a v báňni pred tebou. Pretože hriešnik nemôže byť múdry, lež z úst spravodlivého zaznieva múdrosť.

Dobry Bože, zošli na mňa svojho Ducha, aby som mohol žiť spravodlivo a múdro, aby som hľadal radosť iba v tebe, aby som sa nechal zlákať takou radosťou a takým úspechom, ktorých prameňom nie je srdce úprimné a spravodlivé.

Viem a vyznávam, že všetko je tvoja milosť - aj chcieť, aj spravodlivo žiť, aj ti dôverovať a nasledovať Ťa, aj neprepadnúť vábivým chůtkam a omylom, aj ti ostať verným.

Je to tvoja milosť, keď si môžem v srdci uchovávať istotu, že teba nemožno s ničím a nikým porovnať či zameniť. Je to tvoja milosť v teba veriť, teba milovať, v teba dúfať, v teba hľadať radosť a byť navždy tvojím.

Prosím Ťa, Pane, obdaruj ma milosťou ničomu nedať prednosť pred láskou k tebe.

Naplň mi srdce týmto darom, ty sám buď Pánom môjho srdca a mojou najväčšou radosťou.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Slávenie sviatku sv. Anny:

Na budúcu nedeľu 23.7. druhú sv. omšu o 11:00 hod. budeme sláviť pri kaplnke sv. Anny na Polánke.

V prípade nepriaznivého počasia bude sv. omša vo farskom kostole.

Vďaka na sklonku dňa

„Nie je nijaký úžitok z toho, keď sa do presýpacích hodín pridáva piesok preto, aby sa nepretrhol tok času,“ uvažoval pred smrťou lekár Wolfgang Deinhart. Jeho príbuzní a priatelia by mu nemali, keď príde jeho čas, umelo predlžovať život. Nemali by rozhodovať o jeho živote. Doslovne napísal: „Ochráňte ma pred klamnou predstavou, že len predĺženie času na zemi je najväčší životný cieľ. Dožičte mi náklonnosť a starostlivosť milujúcich osôb.“

Z týchto slov vane veľká vyrovnanosť so smrťou. Boh je Pánom nad životom a smrťou. On volá ľudí domov podľa svojho plánu. Našou úlohou je pripraviť sa tak, aby sme odchádzali odtiaľto plní vďačnosti - sprevádzaní náklonnosťou a starostlivosťou milujúcich ľudí.

Takúto službu nesmieme odoprieť nikomu, kto nás o to poprosí. Splniť túto prosbu má byť pre nás všetkých skutočne naliehavým záväzkom. Veď kto sa takto lúči so životom, požehnáva tých, ktorí stoja pri ňom.

„Žiaden zomierajúci nieje taký veľký, že by nemohol byť zahrnutý do modlitby.“

Bertold Brecht

Adalbert L. Balling „Ďakujem“

Sväté omše v 15.týždni cezročného obdobia - (A)

17.VII. pondelok

18:00 *Za Ľ Antona a Zlaticu Kulifajových a rodičov Alexandra a Máriu*

18.VII. utorok

18:00 *Za Ľ Antona Vadoviča a rodičov Tibenských*

19.VII. streda

18:00 *Svätá omša v Štefanovej*

20.VII. štvrtok

18:00 *Za Ľ Máriu Luníčkovú (1. mesiac od smrti)*

21.VII. piatok

18:00 *Za Ľ Antona a Apolóniu Ochabových*

22.VII. sobota

08:00 *Za Ľ Ladislava Brečana a rodičov*

Upratovanie kostola č.d. 52 - 75

23.VII. 16. Nedeľa cezročného obdobia - (A)

08:00 *Za Ľ Františka a Irenu Kralovičových*

Lektori: *Vráblová M., Radakovičová J*

11:00 *Za farníkov (sv. omša pri kaplnke sv. Anny)*

Lektori: *Šustová D., Kosnáčová T.*

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

17.VII. pondelok Sv. Andrej Svorad a Benedikt. pustovníci – **Sp**

18.VII. utorok Sv. Fridrich, biskup

19.VII. streda Sv. Zlatica (Aurea), panna a mučenica

20.VII. štvrtok Sv. Apolinár, biskup a mučeník – **Esp**

21.VII. piatok Sv. Vavrínek z Brindisi, kňaz a učiteľ Cirkvi – **Esp**

22.VII. sobota Sv. Mária Magdaléna – **Sviatok**

LÁSKA DÁVANÍM RASTIE

Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha. Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.

(1Jn 4,7-8)

Túžiš a hľadáš cestu k dokonalosti? Poznám len jednu, a to je láska. Tým, ktorí sa usilujú o dokonalosť, radia duchovní otcovia, aby si zaznamenávali svoje čnosti. Ale mňa Ježiš neučí počítať skutky. On ma učí konať všetko z lásky. Nikdy som nedala Bohu nič iné, iba lásku.

(Sv. Terézia z Lisieux)

Sme naučení, že ak chceme mať, musíme brať. A skutočne, pri väčšine vecí to tak funguje. Ak chceš byť bohatý a mať majetky, musíš mať široké lakty a brať ako bager - a budeš mať. Či ťa taký život urobí šťastným, to je už iná pesnička. Poznám však jednu hodnotu - tú najväčšiu, - u ktorej tento systém nefunguje. Je to láska. Ak ju budeš chcieť brať, nebudeš za chvíľu z nej nič mať. Láska totiž dávaním rastie, nie braním. Zoberme si manželov: ak len chcú brať a čakajú stále len niečo jeden od druhého, za chvíľu nebudú nič mať. Láska dávaním rastie, čiže platí: čím viac dáš, tým viac máš.

Egoizmus alebo inak sebeckto je jedným z najväčších zabijakov lásky. Egoizmus totiž chce len brať. Kým láska sa pýta: „Čo môžem urobiť pre teba?“, egoizmus sa pýta: „Čo ja mám z teba?“ Egoista hľadá len pôžitky, rozkoš, túži po pozemských dobrách, chce čím viac mať, nehľadá vôbec na to, že by mal aj on niečo dať. Keď hovorím o dávaní vôbec tu nemyslím len na materiálne hodnoty. Myslím napríklad na čas. Je to veľký dar, ktorý môžem druhému dať. Alebo dobré, povzbudivé slovo, ba dokonca seba samého.

V dnešnej spoločnosti sa silno stavia „mať“ nad „byť“. Viac je to, čo mám, než kto som. A tak sa hodnota človeka v dnešnej dobe odvodzuje od toho, čo má, čo dokáže, aký je úspešný. A každý slabší, jednoduchší, skromnejší, je odstrčený nabok. Snaha za každú cenu vyniknúť, byť úspešný, čosi si dokazovať... Ale hodnota človeka nie je v tom. Hodnota človeka je v ňom samom, totiž v tom, čo Boh do neho vložil, ako ho stvoril. Hodnota človeka je v Božej láske, v Božej túžbe po tom, aby človek bol. A každý človek môže byť šťastný - aj ten menej šikovný a skromný - stačí len trochu lásky.

*Milujúci Ježišu, toľko sa stále hovorí o láske.
Všade, na každom kroku - o nej počúvam,
čítam alebo aj ja sám hovorím. Zničili sme slová
ako láska a milovať a dali sme im iný význam.
A lásku - najväčšiu hodnotu - dehonestujeme
každý deň prázdnyimi rečami,
povrchnými telenovelami
a úbohými sexuálnymi zážitkami.*

Malá hviezda

Kristus nás učil, ukázal nám a dokázal, že Baránok je silnejší ako lev. Radujte sa! Posledná kapitola svetových dejín sa bude volať: Agnus vincit (Baránok zvíťazí).

Domenico Giuliotti

Malá hviezda bola zase sama a smutná. Takú ju našiel mesiac na svojej púti nočnou oblohou.

„Hviezdička, prečo si taká smutná?“ opýtal sa jej. Hviezdička sa preľakla. Nebola zvyknutá, aby si niekto našiel na ňu čas. Ale mesiac na ňu tak prívetivo hľadel, že sa rozhodla vyrozprávať mu svoj žiaľ. Hovorila o svojich starostiach, o tom, čo ju trápi, o svojich tajných želaniach. Mesiac ju po celý čas ani raz neprerušil. Ba ani potom - malá hviezda už chvíľu mlčala - mesiac vôbec nereagoval. Zdalo sa, akoby počúval aj jej mlčanie. Napokon však začal rozprávať: „Pozri sa, hviezdička, u nás na nebi je to ako s ľuďmi na zemi - aj oni žiaria rozlične. Niektorých vidíš už zďaleka, ale keď k nim prídeš, odrazu ti je zima. Sú však aj takí, že sa musíš dobre prizrieť, aby si neprešla okolo nich. Iní zasa žiaria celkom zvláštnym spôsobom. Nežiaria vlastne ich svetlo, ale teplo. No aj keď sú rozdielní, jedno majú všetci spoločné: potrebujú sa navzájom. Veľký človek potrebuje malého, chladný takého, ktorý hreje. Ani naša hviezdna obloha by bez teba nebola dokonalá.“

Malá hviezda odrazu pochopila. Zotrela si slzy, vzpriamila sa a v momente sa cítila ohromne dôležitá. A žiarila.

Nebola síce jasnejšia než predtým, ale čo na tom záležalo! Bola šťastná.

*Si Božou myšlienkou
a zmyslom tvojho života je,
aby si na Božiu česť
a na chválu jeho stvoriteľskej vôle
vo svojom živote rozvinul túto žiarivú
myšlienku,
ktorou ja tvoj Stvoriteľ stvoril.*

Ignaz Klug

Možno dúfať, že ľudia, ak sa budú stretávať a spolu diskutovať, objavia aj putá, ktoré ich spájajú a ktoré sú spoločné všetkým ľuďom.

Pápež Ján XXIII.

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Nechcem peniaze, chcem požehnanie

Ako bohoslovec som nebol drzý, ale nevedomý. Prišiel som za biskupom a pýtal som si od neho faru, a to som ešte ani nebol kňaz.

„Ktorú faru chceš?“ „V Žakovciach!“ „A tam je fara?“

„Áno, je. Keď som natieral strechy kostolov, z veže som tam videl starú budovu.“

Pomyslel som si: Biskup ma teraz chyť za ucho a povie mi: Nevymýšľaj, radšej študuj, veď len teraz si prišiel do seminára.

Ale on mi hovorí: „Sadaj do auta!“ Nasadli sme do auta, prišli sme do Žakoviec, ktoré patrili ako farnosť pod vrbovského pána farára. Ten sa pridol k nám. Videl, že môj osobný šofér je pán biskup, tak si myslel, že vezie nejakého kardinála.

Vyskočil som z auta, biskup pozerá raz na mňa, raz na starú budovu - zalomené strechy, vybehujúce myši a potkany, všade voda.

„Toto chceš?“ pýta sa ma. „Áno.“

„Ale ja ti teraz nemôžem dať peniaze, nemám ich, obnovujeme kláštory a kostoly...“

„Ja od vás nepýtam peniaze.“ „A čo chceš?“ „Požehnanie.“

„Požehnanie. Ako si to predstavuješ?“

„Mohli by ste mi ho dať aj písomne? Prečítajte si prvý žalm, pán biskup. Darí sa mu všetko, čo podniká, lebo je ako strom zasadený pri vode. Jeho lístie je zelené, prináša ovocie v pravý čas.“

Prečo? Lebo má Božie požehnanie. Čo je Božie požehnanie? Keď Boh kráča s človekom. A kedy s ním kráča? Keď plní jeho vôľu.

Najviac kráčal Boh s Pannou Máriou, lebo najviac plnila Božiu vôľu. Preto je Panna Mária najmúdrejšia. Jednoduchá babička môže položiť nafúkaného teológa na lopatky.

Farár Marian Kuffa „Maturita z lásky“

Zamyslenia

Božie meno

V náboženskej terminológii sa stretávame s mnohými menami, ktoré Sväté písmo používa o Pánu Bohu.

Meno nebolo len akýmsi konvenčným označením, ale vyjadrovalo úlohu. Boh zakončuje stvorenie tým, že tvorom dáva mená, každú hviezdu označuje jej menom alebo poveruje Adama, aby dal meno každému zvieraťu.

Človek túži pomenovať i vyššiu bytosť a tak sa k nej priblížiť. Babylončania dali Mardukovi - svojmu

najvyššiemu bohu - až päťdesiat mien. Kanaánčania ukryvali meno svojich božstiev pod všeobecným názvom Bál.

U Izraelitov mená označujúce Boha sú prekvapivo jednoduché. Hebreji nepoznajú nekonečné tituly, ktoré dávali iné národy svojim božstvám. Pred Mojžišom bol Boh známy len ako Boh predkov - Boh Abrahámov, Izákov a Jakubov. Anjel, ktorý bojoval s Jakubom, odmieta odpovedať na jeho otázku, ako sa volá. Samsonovmu otcovi bol prezradený len jeden prívlastok Božieho mena - Podivný. Vo Svätom písme nachádzame tiež mená, ktoré vyjadrujú skôr účinky než Božiu podstatu. Ide o tieto mená: El - Silný; Elohim - Ten, ktorý má plnosť moci; Adonai - Pán, Sudca; Šaddaj - Mocný; Eljom - Najvyšší; Kadoš - Svätý; Pán zástupcov, Stvoriteľ, Kráľ nebies, Pán všehomíra, Živý Boh.

Boh sa v príhodnom čase však sám predstavil menom, ktoré je mu vlastné - Jahve, po hebrejsky Ehje Ašer Ehje. Zjavuje sa Mojžišovi na Horebe, keď ho určuje za vodcu svojho ľudu, ktorý má vyslobodiť z Egypta. Zmysel tohto slova je: „Ja som, ktorý som!“ Boh sa tu označuje ako Osoba, ktorá jestvuje a ktorá nemá pôvod od iného. Hebreji si na základe toho celé stáročia pripomínali a zdôrazňovali, že len ich Boh je živý a pravý a že oni s ním uzavreli zmluvu. V tomto svetle chápali, že božstvá starých národov boli iba zbožštené prírodné sily alebo ľudské vášne. Proti všetkým týmto pohanským božstvám a ich vyznávačom akoby Boh týmto vyhlásil: „Ja som váš Boh a vy ste môj ľud.“ Jahve - ten, ktorý je, je s tebou, je pánom dejín a spojencom Izraela. On to dokázal nielen zázračným vyslobodením z Egypta, ale aj neustálou starostlivosťou.

Po babylonskom zajatí až do čias Ježiša Krista veriaci židia z úcty, ale aj kvôli tomu, aby sa vyhli pohanskému znesväteniu, prestali vyslovovať meno Jahve, avšak ďalej pokračovali v písaní štyroch spoluhlások tetragramu JHVH, lenže vsúvali samohlásky toho mena, ktoré vyslovovali namiesto Jahve - Adonai. Mnohých to priviedlo k nesprávnemu, umelo vytvorenému tvaru Jehovah. Grécke slovo Kyrios sa zhoduje s používaním tvaru Adonai a značí Pán.

Keďže Starý zákon je „vychovateľom ku Kristovi“, jeho príchodom názov Otec vo vzťahu k Bohu, ktorý bol v Starom zákone známy u proroka Izaiáša, dostáva v kresťanskom znamení novú, bohatú náplň.

Abba - Otec, ako ho volá Ježiš Kristus, je pojem rodinný. Ježiš používa obraz pozemského otca, aby nám priblížil Boha - Lásku, od ktorého všetci pochádzame a ku ktorému sa všetci vraciame ako do rodičovského domu. Tým nám Ježiš povedal o Bohu všetko.

On nás miluje! Je to niečo úžasné, nové, ba i nepochopiteľné, čo sv. Ján apoštol vyjadruje slovami: „Boh je Láska“ (1 Jn 4, 16).

Z mnohých názvov a mien Pána Boha vo Svätom písme na prvé miesto treba postaviť dve: Som, ktorý som a Boh je Láska. V prvom názve sa znázorňuje plnosť Bytia, v druhom plnosť Lásky.

Viliam Judák „Vo všedný deň nevšedne“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku